

nes, der var Mening i. Eller vil man fra Statsbanerne i øvrigt erkende Hayneudvalgets Ret til selv at forlænge Sporene og lægge deres Spor til dem, der ere i Forvejen, og saa naturligvis tage Indtægten? Det kunde interessere at faa Svar derpaa.

Der var et Punkt, som den højtærede Minister heller ikke fandt Anledning til at berøre, skønt det hverken er Gentagelse eller noget, som Tinget har taget Stilling til før, da det aldrig har været fremme før. Det er Statens Benyttelse af Randers Havneplads til Losse- og Læsseplads for sine Jernbanevogne. Denne Maade at supplere den for lille Jernbaneplads paa rørte den højtærede Minister heller ikke ved, og denne Tavshed finder jeg for Resten er udmærket talende. I den ser jeg en Anerkendelse af, at Staten gør sig Indtægt paa Randers Havneudvalgs Bekostning. Men det taler man ikke om; man taler kun om, hvor meget man vil have langt ud over Overenskomsten for at imødekomme de Ønsker, som Havneudvalget fremsætter.

Saa var der Lukningen for Niveauoverskæringen i Strømmen. Der sagde den højtærede Minister, at det var lavet i Hensyn til en Overenskomst af et eller andet Tidspunkt. Jeg kender ikke denne Overenskomst, men mon den ikke skulde være indgaaet, forinden den ny Vej blev anlagt til den nuværende Strømmen Holdeplads? Denne Vej drejer nemlig fra Aarhus—Randers Landevejen om det ganske skarpe Hjørne, og de, som komme ude fra Landet for at komme til Holdepladsen, maa svinge omkring det. Om det forholder sig saa, skal jeg lade være usagt, men Forholdet er meget farligt, og det Ønske, jeg har fremsat, næres af Beboerne i Strømmen og Folk fra Landet. Den højtærede Ministers Parti er tilbøjeligt til at sige, at Folk fra Landet ere saa glade ved det. Det kan gerne være, men hvis de blive ved at tage et saadant Standpunkt til disse Sager, vil Glæden sandelig ikke vare længe.

Jeg har altsaa fremdraget dette ligesom Faren ved Overkørsel 334 ved Stevnstrup, og saa kan jeg ikke gøre mere. De eventuelle Ulykker og Skader paa Liv og Gods, som maatte forefalde paa disse Steder, fordi man ikke har taget Hensyn til, hvad jeg har fremsat, ville falde paa dem, der have Ansvaret, Ministeren og Statsbanernes Ledelse.

Strømmen Holdeplads' Forandring til Station havde den højtærede Minister let ved at gaa udenom, og det kan jeg ogsaa godt forstaa.

Saa har jeg en lille Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, der i sit Svar til mig udtalte, at jeg altid talte om Forsøgsmøllen i Askov. Den højtærede Minister har taget fejl, for hvis han vil tælle det Antal Gange, jeg har talt, og tælle det Antal Gange, jeg har talt om Forsøgsmøllen, vil han finde, at jeg har talt flest Gange uden at tale om Forsøgsmøllen, men selv en Minister kan jo tage fejl og tælle forkert. Ministeren udtalte, at jeg havde spurgt efter Beretningen fra Askov. Det har jeg ikke, jeg vidste godt, hvornaar den vilde komme. Men jeg spurgte, om der var et Resultat, og sidste Vinter nævnedes jeg udtrykkeligt, hvori det skulde bestaa, nemlig deri, at man fik bedre Midler til at opsamle Elektriciteten. Hvis et saadant Resultat var opnaaet siden den Tid, er jeg sikker paa, at saa havde Ministeren vidst det, og jeg havde sikkert ogsaa vidst det, men det kunde jo tænkes, at Ministeren havde vidst det og jeg ikke, og derfor spurgte jeg. Da Ministeren ikke har kendt noget til Resultatet, konstaterer jeg, at det foreligger ikke. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren har udtalt det i den bedste Mening, og det skal være ham tilgivet, at han har taget fejl med Hensyn til det Antal Gange, jeg har talt om Vindmølleriet i Askov.

Til Kultusministeren har jeg en lille Henvendelse om Regulativ af 1. Juni 1904 angaaende Købstadskolernes Lærerraad. Det hedder i § 6: „Mindretallet har Ret til at faa deres afvigende Mening i kort Form tilført Protokollen“. Det fortolkes paa den Maade i Randers Borgerskole og antageligt flere andre Steder, at denne Ret, der saaledes er tilkendt Mindretallet, har Flertallet ikke. Flertallet kan faa indført i Prokollen Afstemningsresultatet, men Mindretallet kan saa tilføje sine Bemærkninger og deri motivere sit Standpunkt, hvad Flertallet ikke kan faa Lov til. Det har sikkert ikke været Regulativets Mening, men saaledes fortolkes det der og sikkert mange andre Steder. Efter § 7 skal det vedtagne, naar det sendes til Skolekommissionen, ledsages af Formandens Bemærkninger. Dette er i Praxis ved denne Skole og rimeligvis ved mange flere blevet til, at Formandens Bemærkninger blive et meget langt Indlæg, der kan omfatte maaske 10, 12 Gange saa meget som selve Afstemningen. Formanden er Skoleinspektøren eller Overlæreren, og hans Indlæg forelægges ikke Lærerraadet. Det ved ikke noget om det, før det foreligger for Skolekommissionen. Re-